

РЕШЕНИЕ

№ 1982

гр. София, 17.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Мария Попова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Пашалиева, като разгледа дело номер **3112** по описа за **2010** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 08.03.2010г., постановено по НАХД № 7786/2009г. Софийски районен съд (СРС), наказателно отделение (НО), 9-ти състав е отменил наказателно постановление (НП) № 476 от 03.04.2009 г., издадено от началника на М. - А. С., с което на основание чл. 234а, ал. 3, вр. чл. 233, ал. 4 от ЗМ в полза на държавата са отнети 1 316 320 кг нето тегло металургични въглища на обща митническа стойност от 193 828.12 лева, като поради липсата на предмета на нарушението е присъдено „К.“ - в неплатежоспособност, да заплати левовата му равностойност в размер на 193 828.12 лева, а на „К.“ е наложена имуществена санкция в размер на 193 828.12 лева, представляваща 100 % от митническата стойност на стоките, предмет на нарушение, заради извършено нарушение на чл. 234а, ал. 1 от ЗМ.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от М. А. С. с оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването му и неправилност поради противоречие с писмените доказателства по случая и ЗАНН и Закона за митниците (ЗМ). Касаторът счита, че СРС неправилно е приел, че е съществено процесуално нарушение непосочването и в акта и в НП на известната дата на извършване на нарушението, като за такава е приел датата на началото на бездействието –представяне на стоката пред М. и приключване на транзитната операция, дата известна според съда на актосъставителя и наказващия орган, но

непосочена. Счита, че М. А. С. е получаващо митническо учреждение и не е имала информация за транзитните операции към нея, а нарушението е установено с проверката, направена в комбината. Датата, на която е следвало да бъде представена стоката не е датата на отклонението. Отклонението, съответно нарушението в случая, според касатора е моментът, в който стоката е била вложена в производството на комбината – в случая това са повече от 1316 тона въглища, влагани в производството поетапно, за период от тези месец. Ето защо според касационният жалбоподател посочването на коя да е конкретна дата в акта и в НП не би било прецизно с оглед спецификата на нарушението. Неправилни според касатора са изводите на СРС, че не са налични доказателства стоката да е преминала във владение на санкционираното дружество – напротив за това били представени разписка за получени материали, както и обяснения от служители на К. , които не били разгледани от съда и стигнал до погрешен извод, че няма доказателства стоката, респективно отговорността за митническото ѝ оформяне да са преминали към жалбоподателя. От друга страна според изложеното в касационната жалба непосочването на конкретния момент, в който е извършено нарушението не представлява нарушение от категорията на съществените, тъй като не е засегнато правото на защита на санкционираното юридическо лице. Последното признава извършването на нарушението, като през цялото време на нарушението потребявало стоката, за която е било наясно, че не е представена в получаващото митническо учреждение и за която не са платени дължимите митнически задължения. Счита, че с материалите по преписката безспорно е установено извършването на митническо нарушение – отклонение на стока, оформена на режим „транзит“ от К. . И в АУМН и в НП били посочени всички дати, имащи отношение към констатираното нарушение, както и е посочена транзитната декларация, в която е посочен срок за нейното приключване. В заключение на подробните съображения в касационната жалба и в съдебно заседание, представяван от юрисконсулт Якимовска, касаторът иска отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. Ответникът – „К.“ не изпраща представител и не изразява становище. Представителят на С градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд, С. град като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество и след проверка на атакувания съдебен акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН и на посочените в жалбата касационни основания, съдът намира следното:

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено от фактическа страна, че

На 18.06.2008г. в М. - Б - МП Пристанище Център била задействана транзитна операция 08BG*6623/18. 06. 2008г. за 1 316 320кг нето тегло металургични въглища. В съставената ТЕАД № 08BG*6623/18.06.2008г. като получател на стоката бил посочен жалбоподателят „К.“ , а като отговорно лице по транзита превозвачът НК БДЖ. Транзитът е бил насочен за получаващо митническо учреждение МБ К.. Съобразно ТЕАД срокът за представяне на стоката в непроменен вид пред това митническо учреждение е бил до 21.06. 2008 г. На 22.08.2008г. със заповед № ЗАМ-309 директорът

на Агенция „Митници“ възложил проверка по реда на чл. 84а, . 1 от ЗМ на „К.“ и в хода ѝ се установило, че цитираната по-горе ТЕАД не е приключена по установения ред, а стоката, поставена под режим „Транзит“ е била приета и разтоварена в „К.“ . Поради това свидетелят Ананаиев (от проверяващите инспектори) приел, че отговорността за митническите формалности и заплащането на дължимите митни сборове е преминала от превозвача НК БДЖ върху получателя на стоките. Ето защо счел, че с непредставянето на стоката в МБ К. дружеството не е спазило изискванията на чл. 102, ал. 2 от ЗМ, с което е осъществило състава на чл. 234а, ал. 1 от ЗМ. На 28.10.2008 г. свидетелят А съставил АУАН за нарушение на чл. 234а, ал. 1 от НК срещу „К.“ , връчен при отказ на синдика, удостоверен от двама свидетели. На 18.02.2009 г. комисия от М. А. С. с протокол № 70 определила митническа стойност на посочените по-горе металургични въглища за нуждите на административнонаказателното производство. На 03.04.2009 г. въз основа на съставения акт е издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което по отношение на „К.“ е постановено отнемане на стоката, предмет на митническия режим в полза на държавата, а предвид липсата ѝ е присъдена нейната равностойност и е наложена имуществена санкция в размер на 193 828.12 лева, представляваща 100 % от митническата стойност на стоките, предмет на нарушението.

За да отмени наказателното постановление СРС се е аргументирал подробно и задълбочено с допуснато в хода на административнонаказателното производство съществено нарушение на императивните изисквания на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН – актосъществителят, както и наказващият орган не са посочили в АУАН и в НП дата на извършването на нарушението. Този пропуск според СРС винаги накърнява съществено правото на защита на санкционираното лице, доколкото датата на нарушението има значение за определяне на приложимия към нарушението материален закон, както и за преценката за спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, които са преклузивни. Според съда поради недоказване от въззиваемата страна кога точно „К.“ е приело стоката под режим „Транзит“ е останало неясно, кога точно задължението по чл. 102 от ЗМ е преминало от НК БДЖ към жалбоподателя и това изключва възможността за преценка към 22. 06. 2008 г., кое е било дружеството, което е дължало да представи стоката пред МБ „К.“. Неяснотата за фактите според СРС водела и до неяснота, дали правилно е приложен и материалният закон, като е санкционирано именно „К.“ , а не НК БДЖ. Доколкото е несъмнено, че отговорността на получателя по чл. 102, ал. 2 от ЗМ възниква едва след приемането на стоката под режим „Транзит“, а срокът за представянето пред получаващото митническо учреждение е един и за двата отговорни субекта, непосочването на дата на приемане на стоката от жалбоподателя не дава според районният съд възможност да се прецени, дали изобщо „К.“ е имало задължение към държавата по този транзитен внос към 21.06.2008 г.

Настоящият касационен състав намира, че така постановеното решение е правилно. Не се констатираха касационните отменителни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Датата на нарушението, респективно периодът на неговото извършване, когато изпълнителното деяние се осъществява чрез бездействие, е елемент от фактическия състав на нарушението, който подлежи на установяване от обективна страна. В тази връзка моментът на извършване на нарушението се включва в предмета на доказване по делото и е определящ по отношение възникване на отговорността на дееца. На това основание липсата на конкретно посочен период на извършване на митническото

нарушение в съдържанието на акта и наказателното постановление е съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на наложените административни санкции.

Съгласно чл. 234а, ал.1 от ЗМ, който отклони временно складираните стоки или стоки, на които са дадени митнически режим или митническо направление, като не изпълни установените в нормативните актове или определените от митническите органи условия, се наказва с глоба - за физическите лица, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, от 100 до 200 на сто от митническата стойност на стоките - предмет на нарушението. На основание чл. 102, ал. 2 от ЗМ независимо от задълженията на отговорното лице по ал. 1, получателят, който приема стоките и знае, че те са поставени под режим „транзит“, също е длъжен да ги представи в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, взети от митническите органи за тяхното идентифициране.

В процесния случай безспорно се установява от събраните по делото доказателства, че „К.“ е получател по ТЕАД № 08BG*6623/18.06.2008г., с който е оформен митнически режим „транзит“ и че този митнически режим не е приключен съгласно нормативните изисквания чрез съответната заверка в получаващото митническо учреждение – МБ К.. Видно от доказателствата по делото титуляр на процесния митнически режим „транзит“ е НК БДЖ в качеството на отговорно лице, посочено в кл. 50 от ТЕАД. Съгласно чл. 98, ал.1 от ЗМ режимът "транзит" завършва и задълженията на титуляра на режима са изпълнени, когато стоките, поставени под режима и изискваните документи бъдат представени в получаващото митническо учреждение, съгласно разпоредбите за режима. Митническите органи приключват режима, когато установят въз основа на сравнение на наличните в отправното митническо учреждение данни с наличните в получаващото митническо учреждение данни, че режимът "транзит" е завършил редовно.

Съгласно чл. 102, ал. 2 от ЗМ независимо от задълженията на отговорното лице (титуляра на режима) получателят, който приема стоката и знае, че те са поставени под режим транзит също е длъжен да ги представи в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките взети от митническите органи за тяхното идентифициране. Следователно, за да бъде ангажирана отговорността на получателя на стоката, който е различен от титуляра на режима за неизпълнение на задължението по чл. 102, ал.2 от ЗМ е необходимо да се установи по безспорен начин приемането на стоката от негова страна. Поради това, при описание на нарушението в акта и в наказателното постановление изрично е посочено, че отговорността за приключване на митническия режим е преминала от превозвача НК БДЖ върху получателя на стоката - К. . В този смисъл е и становището на административнонаказващия орган, поддържано в хода на съдебното производство. В тази връзка в касационната жалба на М. А. С. изрично се твърди, че „К.“ е санкционирано не за неизпълнение на определения от митническите органи срок за представяне на стоката в получаващото митническо учреждение – 21.06.2008г., а за нарушение, състоящо се в невъзможността стоката да бъде представена пред митницата в непроменено състояние. От тази гледна точка според касатора, моментът на извършване на нарушението е този, в който стоката, предмет на митническия режим е приета и вложена в производството на комбината. Касационната инстанция изцяло възприема тази фактическа констатация в акта и наказателното постановление. Същата е установена от СРС и кореспондира със събраните по делото доказателства.

Правилни са разсъжденията на СРС, че поради непосочване кога точно „К.“ е приело стоката под режим „Транзит“, остава неизяснено и кога задължението по изпълнение на митническия режим е преминало към жалбоподателя. Съответно преценка към 22.06.2008г., кой е дължал представяне на стоката пред МБ „К.“. Дори и да се приеме съгласно представената разписка за получени материали, че това е 18.06.2008г., няма обяснение защо тази дата не е фиксирана нито в акта, нито в НП при очертаване времевата индивидуализация на нарушението.

В контекста на горната констатация изводът на СРС за липса на посочена конкретна дата на извършване на описаното нарушение, при положение, че същият се установявал от доказателства по делото, е в съответствие с изискването чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН. Настоящият касационен състав споделя виждането, че датата/периода на нарушението е част от неговата индивидуализация и затова съществен реквизит на НП, който следва да бъде ясно фиксиран в самото съдържание на постановлението като писмен акт, а не да се извежда посредством анализ и тълкуване на данни по административнонаказателната преписка. След като и касаторът твърди, че има данни по събраните по преписката доказателства кога са конкретните дата/период на извършване на нарушението, не е имало никаква пречка както в акта, така и в НП да се посочи периодът, в който е извършено констатираното поетапно влагане на стоките предмет на митническия режим „транзит“ чрез месечното отчитане на конкретната стока. Фактически данни за този период, който съвпада и с твърдения от касатора период на извършване на нарушението се съдържат в доказателствата в административнонаказателната преписка. Но извежданата от тях дата/ период на нарушение е следвало да се посочи и в АУМН и в НП, за да се изпълнят изискванията за законосъобразност към съдържанието на тези актове, закрепени в чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Обосновано и в съответствие с доказателствата по делото СРС е изградил правните си изводи за липса на съществен реквизит от съдържанието на наказателното постановление.

По аргумент от чл. 53, ал.2 от ЗАНН нередовностите при съставянето на наказателното постановление са неотстраними в хода на съдебното обжалване. Административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована с непълни, неточни или неясни факти, относно индивидуализиращите признаци от състава на административното нарушение. Това се отнася и до момента на извършване на нарушението. В процесния случай изобщо липсва конкретно описание на периода, в който е осъществено неизпълнението на задължението по чл. 102, ал. 2 от ЗМ квалифицирано като нарушение по чл. 234а, ал.1 от ЗМ от касатора. В НП е посочена началната дата на оформяне на митническия режим -18.06.2008г., не е посочен определеният срок за представяне на стоката пред получаващото митническо учреждение - 21.06.2008г. (извежда се след анализ на посочване на този срок в ТЕАД), не са посочени никакви конкретни данни относно момента, в който е извършена, респективно приключила описаната и в акта и в НП проверка, при която е установено отчитането на стоката, поставена под митнически контрол в месечните отчети на дружеството. А касаторът в жалбата си сочи, че нарушението е установено с проверката, направена в комбината, без да е уточнено нито в АУАН, нито в НП кога точно е тази проверка. Не е посочено за кой период се отнасят цитираните месечни отчети. Процесното нарушение е установено едва след като от страна на митническите органи са открити документи в счетоводството на дружеството, от които е

констатирано заприходяването на стоката, предмет на митнически режим и влагането ѝ в производството. В този смисъл е и приложената по делото докладна записка от 19.09.2008г. Ето защо моментът, в който тези обстоятелства са настъпили е от съществено значение както за установяване на нарушението и за ангажиране административнонаказателната отговорност на получателя на стоката по чл. 102, ал.2 от ЗМ, така и за осъществяване на съдебния контрол по отношение спазването на сроковете за образуване на административнонаказателното производство по чл. 34 от ЗАНН (както правилно е приел и СРС) и тези на абсолютната давност като обстоятелство изключващо отговорността съгласно чл. 80, ал.1, т. 5 във връзка с чл. 81, ал.3 от НК и чл. 11 от ЗАНН.

В тази връзка следва да се добави, че описанието на обстоятелствата относно влагането на стоката в производството, както в акта, така и в НП е изцяло бланкетно. Посочено е единствено, че стоката е включена в месечни отчети, без да е описано по какъв начин е извършеното отразяването т.е. чрез какви счетоводни записвания и за какви по вид и количества стоки. Данните в тази връзка се съдържат в установените при проверката складови разписки за заприходяване на стоката. След като се твърди от страна на касатора, че санкционираното нарушение „отклонение на стоките от режим „транзит““, изразяващо се в невъзможност същите да бъдат представени пред М. в непроменено състояние, което се твърди извършено от „К.“ в момента на поетапно влагане на въглицата в производството на дружеството, то при описанието на това нарушение е следвало да се посочат конкретните факти и обстоятелства, представляващи разпореждане със стоката в производството на „К.“ - заприходяването ѝ в счетоводството на дружеството, счетоводното ѝ изписване като суровина и т.н., както и периодът, през който всички тези операции са извършени в нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗМ. Това е необходимо с оглед индивидуализация на конкретното нарушение, предмет на наказателното постановление. Още повече, че в случая видно от докладната записка от 19.09.2008г. по отношение на К. ЕАД са установени 48 броя неприключени транзитни операции. Всяка от тях е задействана в отделен период от време, като стоките предмет на митнически режим по отделните ТЕАД са различни по вид и количество. Те са получени и преработени от страна на „К.“ в различни периоди от време и следователно бланкетното описание на нарушението, както и непосочването на конкретния период на неговото извършване води до невъзможност да се установи наличието на конкретно административно нарушение, което да подлежи на самостоятелно санкциониране.

Предвид всичко изложено се налага краен извод, че неспазването на императивните правила на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН има за последица неустановяване на нарушението по безспорен начин, ограничава правото на защита на наказаното лице и най-вече препятства съдебния контрол за законосъобразност на наложените административни санкции и като такава е самостоятелно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

Като е достигнал до същите правни изводи СРС е приложил правилно закона, който е следвало да бъде приложен и решението му като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С. - ГРАД, ОСМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.03.2010г. на С районен съд, 9-ти състав, постановено по НАХД № 7786/2009г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.